

db

Bibliotheek
Proefstation
Naaldwijk

A
1
D
98

PROEFSTATION VOOR DE GROENTEN- EN FRUITTEELT ONDER GLAS,
TE NAALDWIJK.

Bladbespuiting bij jonge tomatenplanten, 1954.

door:

T.Dijkhuizen

29
Bibliotheek
Proefstation
Naaldwijk

4
1
D
98

PROEFSTATION VOOR DE GROENTEN- EN FRUITTEELT ONDER GLAS,
TE NAALDWIJK.

Bladbespuiting bij jonge tomatenplanten, 1954.

door:

T. Dijkhuizen

Naaldwijk, 1958.

2216398

A
1
D
90

132 + 2610 + 2619 + 2641 S3

Stamboekno 785

2 JAN 60

Proefstation voor de Groenten- en Fruitteelt onder glas te Raasdijk.

BLADBESPUITING BIJ JONGE TOMAATPLANTEN. 1954.

Inleiding.

Bij bespuiting van planten met voedingsstoffen bestaat steeds het gevaar van bladverbranding. Bij onderzoeken in Amerika bleek dat de phytotoxische werking van bepaalde stoffen belangrijk verminderde wanneer men aan de oplossing hiervan een hoeveelheid suiker toevoegde. Daar deze onderzoeken ^{vooral} betrekking hadden op tomaten die buiten werden geteeld werd nagegaan of dit ook bij onder glas gekweekte tomaatplanten het geval was. Toevoeging van suiker heeft bovendien als voordeel dat het in donkere perioden een aanvulling op de in de plant gevormde assimilaten kan vormen.

Proefopzet.

no.	behandeling.
1	suiker + ureum 0,5%.
2	suiker + ureum 0,75%.
3	suiker + dubbelsuper 0,4%.
4	suiker + dubbelsuper 0,6%.
5	suiker + ureum 0,25% + dubbelsuper 0,2%.
6	suiker + ureum 0,5% + dubbelsuper 0,4%.
7	suiker + ureum 0,75% + dubbelsuper 0,6%.
8	niet bespoten.

(n.b. onder suiker wordt verstaan een oplossing van 10% suiker en 0,025% sulfanylamide en 0,1% uitvloeier(shell)).

De proef werd in enkelvoud uitgevoerd, elke groep omvatte 15 planten.

De behandelingen.

Vanaf 5 tot en met 26 november 1957 werden de planten om de 2 à 3 dagen in totaal 10 maal met de verschillende oplossingen bespoten. De bespuitingen vonden plaats in de namiddag tussen 14.00 en 14.30 uur. Alleen de beide eerste keren werd iets later, n.l. van 14.30 tot 15.30 gespoten. Per groep werd in totaal tussen 2110 en 2240 cm³ spuitvloeistof verspoten die varieerde van 190 tot 260 cm³. De planten werden niet nage-
/ per plant werd per keer een hoeveelheid vloeistof verspoten,

broesd. De bespuitingen werden uitgevoerd met een kleine pulverisator welke voorzien was van een sproeidop waarmee een matig fijn verdeside nevel kon worden verkregen.

Resultaten.

Na de derde bespuiting (11 november 1954) vertoonden de koppen van alle bespoten groepen een begin van geelkleuring. Deze geelkleuring nam met het aantal bespuitingen dat werd uitgevoerd slechts weinig toe. Na 10 bespuitingen werd doordat andere symptomen ontbraken op 29 nov de mate van geelkleuring in de koppen per groep in een cijfer uitgedrukt. Een hoger cijfer wijst op een sterkere geelkleuring.

Behandeling	Cijfer geelkleuring
1. suiker + ureum 0,5%	5
2. suiker + ureum 0,75%	6
3. suiker + dubbelsuper 0,4%	5
4. suiker + dubbelsuper 0,6%	4
5. suiker + ureum 0,25% + dubbelsuper 0,2%	4
6. suiker + ureum 0,5% + dubbelsuper 0,4%	4½
7. suiker + ureum 0,75% + dubbelsuper 0,6%	5
8. niet bespoten.	0

Uit deze cijfers blijkt dat de verschillen in geelkleuring tussen de verschillende behandelingen gering waren. Er is een aanwijzing dat een hogere ureum concentratie geelkleuring bevordert. Een sterkere concentratie van ureum en dubbelsuper tezamen doet de geelkleuring eveneens toenemen. Ondanks de hogere totale concentratie is de geelkleuring hierbij minder ernstig dan bij alleen ureum. Mogelijk werkt dubbelsuper in bepaalde gevallen geelkleuring enigermate tegen. Aanwijzingen hiertoe vormen de lagere geelkleuringscijfers bij de dubbelsuper 0,6% (beh.4) t.o.v. dubbelsuper 0,4% (beh.3) en ureum 0,75% + dubbelsuper 0,6% (beh.7) t.o.v. ureum 0,75% (beh.2). Ook bij de combinatie ureum 0,5%+dubbelsuper 0,4% (beh.6) zien we t.o.v. alleen ureum 0,5% (beh.1) een minder sterke geelkleuring. Bladmisvorming werd bij geen der groepen waargenomen. De niet bespoten planten waren iets hoger dan de bespoten planten. Na het beoordelen werden de planten opgeruimd.

De Proefnemer,

I.H.

Th. Dijkhuizen.

